

Ὁ δόκτωρ Σέκουας. Dr. Sequa ὀνομάζεται Ἀμερικανὸς τις ἀτρός, ὅστις ἀπὸ τινων ἑβδομάδων ἐμβάλλει ὀλόκληρον τὸ Λονδίνον εἰς ἐκκληζίν διὰ τῶν θαυμασιῶν αὐτοῦ ἐπιτυχιῶν ἐν τῇ θεραπείᾳ παραλυτικῶν καὶ ἀναπήρων. Ὡς ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου εἰς τινὰς γερμανικὰς ἐφημερίδας, ὁ Ἀμερικανὸς οὗτος μεταβαίνει ἀπὸ προαστείου εἰς πρῶστειον, ἀκολουθούμενος ὑπὸ σκηνοπαγοῦς ἀμάξης καὶ ἐκλεκτῆς τινος ὀρχήστρας, φέρει δὲ ἐν καιρῷ νυκτὸς ἠλεκτρικὸν φῶς ἐπὶ τοῦ μετώπου του. Ἀκολουθοῦσιν ὡσαύτως ἀμαξαὶ φορτωμένα μετὰ τὰς βακτηρίας ἐκεῖνων, ὅσαι ἔχουν ἰατρευθῆ ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ ἀρθρίτιδος, ποδάγρας καὶ ἄλλων παραλυτικῶν νοσημάτων. Τοῦς τοιοῦτους ἀσθενεῖς θεραπεύει ὁ Dr. Sequa ἐντὸς μιᾶς ὥρας ὑπὸ τὴν σκηνὴν τῆς ἀμάξης του, ὑποβάλλων αὐτοὺς εἰς ἰσχυρὰς τριβάς καὶ ζυμώσεις τῶν μελῶν, καθ' ἃς ἡ ὀρχήστρα παιανίζουσα καθιστᾷ ἀνηκούστους τὰς ἀλγεινὰς κραυγὰς τῶν θεραπευομένων. Ἐκάστην θεραπεία γίνεται ἐνώπιον μαρτύρων λαμβανομένων ἐκ τοῦ συρρέοντος πλήθους, ἐξ ὧν τινες εἶναι καὶ ἰατροί, οἱ τινες ὁμῶς ἐξηγουοῖσι πάντα ταῦτα ὡς ἀγυρτεῖαν. Πρὸ τινων ἡμερῶν προσήχθη τῷ Dr. Sequa, ὡς ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου, ἀσθενὴς τις ἐν μικρᾷ ἀμάξῃ, ὅστις ἀπὸ 26 ἐτῶν ἔπασχε πνευματικὴν παραλυσίαν τῶν μελῶν, ἐν διαστήματι δὲ μιᾶς καὶ ἡμισίας ὥρας ἐθεραπεύθη ἐντελῶς, καὶ κλαίων ἐκ τῆς πολλῆς χαρᾶς ἤρχισε νὰ περιπατῇ ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν ἐνώπιον πλήθους 10 000 θεατῶν. Μετὰ τὴν θεραπείαν ὁ Dr. Sequa δίδει εἰς τοὺς ἀσθενεῖς του ἰατρικὰ τὰ ὅποια οὗτοι πληρῶνουν φυσικῶ τῷ λόγῳ πολὺ ἀκριβὰ. Ἀπαξ τῆς ἑβδομάδος γίνεται ἀγὼν δρόμου ὑπὸ τῶν πρώην παραλύτων τῶν θεραπευθέντων ὑπὸ τοῦ Dr. Sequa, πρὸς ἐπίδειξιν τῆς θαυμασίας αὐτοῦ θεραπευτικῆς ἰκανότητος.

Ταξείδιον διὰ τοῦ ἀεροστάτου εἰς τὸν βόρειον πόλον. Δύο νεαροὶ ἀεροπόροι, ὁ ἐκ Παρισίων ἀεροναύτης Besançon καὶ ὁ ἀστρονόμος Hermitte, προτίθενται νὰ ταξιδεύσασιν δι' ἀεροστάτου εἰς τὸν βόρειον πόλον, ὅπως κομίσωσιν ἐκεῖθεν συλλογὴν φωτογραφιῶν διαφόρων τοποθεσιῶν καὶ ἑτέραν συλλογὴν ἀστρονομικῶν παρατηρήσεων. Τὸ πρὸς τὸ ταξείδιον τοῦτο κατασκευαζόμενον ἀερόστατον θὰ εἶνε πεπληρωμένον ἀερίου ὑδρογόνου, θὰ ἔχη χάρον 15 000 κυβικῶν μέτρων, θὰ φέρῃ βάρους 16 000 χιλιογράμμων καὶ θὰ δύναται νὰ ὑψίσταται πίεσιν 1000 χιλιογράμμων. Εἰς τὸ μέγα τοῦτο ἀερόστατον θὰ προστεθῶσι καὶ τέσσαρα μικρὰ ἀερόστατα διὰ πλότους, ἔχοντα χάρον ἀνά 50 κυβικῶν μέτρων ἕκαστον.

Ἡ ἐν τοῖς σιδηροδρόμοις ἀντικατάστασις τοῦ ἀτμοῦ διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Ἐνῷ ἐν Ἑυρώπῃ ὑπάρχει εἰσέτι μεγάλη ἀμφισβήτησις καὶ διχογνωμία περὶ τῆς ἐφαρμογῆς καὶ χρήσεως τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ὡς κινητικῆς δυνάμεως τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν πόλεων ἰπποσιδηροδρόμων, ἐλάχιστα δὲ πρόοδοι συνετελέσθησαν μέχρι τοῦδε ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην ἐν τῇ ἠλεκτροτεχνικῇ, οἱ ἐν τῷ πρακτικῷ βίῳ ἀσυγκρίτως ὑπέροχοι Ἀμερικανοὶ σκέπτονται ἤδη ν' ἀντικαταστήσασιν αὐτὸν τὸν ἀτμὸν ἐν τοῖς σιδηροδρόμοις διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Ὁ Ἀμερικανὸς Sprague, ὁ γνωστὸς κατασκευαστὴς ἠλεκτροκινήτων σιδηροδρομικῶν ὄχημάτων, προέτεινεν ἐσχάτως νὰ εἰσαχθῆ ἀντὶ τοῦ ἀτμοῦ ὁ ἠλεκτρισμὸς ὡς κινητικὴ δύναμις τῶν σιδηροδρόμων ἐν τῇ γραμμῇ Νέας Ὑόρκης-Φιλαδέλφειας, ἐνθα ἡ συγκοινωνία εἶναι ζωηροτάτη. Τὴν γραμμὴν ταύτην διαλαύνουσι καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐκ πάσης διευθύνσεως 21 ἀλλεπάλληλοι σιδηροδρομικαὶ ἀμαξοστοιχίαι κατὰ διαλείμματα 50 πρωτολέπτων τῆς ὥρας. Ἄλλ' ἡ ὀσημέραι αὐξανόμενη συγκοινωνία ἀπαιτεῖ πλείονας ἀμαξοστοιχίας καὶ βραχύτερα διαλείμματα τῆς ἀναχωρήσεως αὐτῶν, τοῦθ' ὅπερ ὁμῶς καθίσταται λίαν δυσεκτέλεστον ὡς ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν νῦν ἀτμοκινήτων σιδηροδρόμων, διότι, ὡς γνωστόν, πρὸς σχηματισμὸν ἑκάστης ἀμαξοστοιχίας συνενδύονται πολλὰ σιδηροδρομικὰ ἀμαξαί, ἐλκόμενα εἴτα ὁμοῦ ὑπὸ μιᾶς ἀτμαμάξης· ἐνῷ, ἂν ἡ συνένωσις αὐτῆ πολλῶν ἀμαξῶν δὲν ἦτο ἀναγκαία, θὰ

ἠδύνατο μία ἑκάστη ἀμαξά ἀτμοκίνητος ν' ἀναχωρῇ, οὕτως ὥστε κατὰ διαστήματα 10 πρωτολέπτων τὸ κοινὸν θὰ εἶχεν εὐκαιρίαν μεταβάσεως εἰς Φιλαδέλφειαν. Τοῦτο δὲ κατορθοῦται, ἂν αἱ ἀτμαμαξαὶ ἀντικατασταθῶσιν ὑπὸ τῶν ἠλεκτροκινήτων. Ὁ Sprague λοιπὸν προτείνει καὶ ὑπισχνεῖται αὐτὸς ὁ ἴδιος νὰ κατασκευάσῃ ἠλεκτροκινήτους ἀμαξοστοιχίας ἐκ δύο ἀμαξῶν ἑκάστην, ἀναχωρούσας κατὰ διαλείμματα 10 πρωτολέπτων καὶ κινουμένας, ὡς αὐτὸς ἐγγυᾶται, μετὰ τὴν μεγάλην ταχύτητα 96 χιλιομέτρων τὴν ὥραν.

Μετὰθεσις ζωγραφιῶν ἀπὸ ζύλου ἐπὶ λινοῦ ὑφάσματος. Λίαν ἐνδιαφέρουσα τεχνικὴ μέθοδος, τῆς ὁποίας καὶ πρότερον πολλάκις ἐγένετο ἐπιτυχὴς χρήσις, ἐφαρμόζεται ἤδη ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ ναφ' ἐν Πετροπόλει, πρὸς μεταβίβασιν μιᾶς πολυτιμοτάτης εἰκόνης τοῦ Rubens ἀπὸ τοῦ ζύλου, ἐφ' οὗ εἶνε ἐξωγραφημένη, εἰς λινοῦν ὑφάσμα. Ἡ μεταβίβασις αὕτη εἶνε ἀναγκαία, διότι ἡ ἐκ πολλῶν συγκεκολλημένων τεμαχιῶν συνισταμένη σανὶς, ἐφ' ἧς ἡ εἰκὼν εἶνε ἐξωγραφημένη, ἤρχισεν ἀπὸ πολλοῦ ἤδη νὰ διαρρήγνυται, καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑπῆρχε φόβος μήπως προϊόντος τοῦ χρόνου καταστραφῇ ἐντελῶς ἡ ζωγραφία. Ἡ μέθοδος τῆς μεταβίβασεως εἶνε ἡ ἐξῆς: Εἰς τὸ μέρος τῆς σανίδος, ἐφ' οὗ εἶνε ἐξωγραφημένη ἡ εἰκὼν, ἐπικολλῶνται τόσα ἀλλεπάλληλα φύλλα ἀπορροφητικοῦ χάρτου (στουποχάρτου), ὥστε νὰ σχηματισθῇ ἐξ αὐτῶν στρώμα τριῶν ἕως τεσσάρων δακτύλων πάχους. Μετὰ ταῦτα ρυκανάται (πλανιάρεται) τὸ ἔτερον μέρος τῆς σανίδος ἕως ὅτου νὰ μείνῃ τὸ τελευταῖον λεπτότατον τοῦ ζύλου στρώμα, τὸ ὅποιον εἶνε ἐξωγραφημένον ὀπισθεν. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ζύλινον στρώμα ἀποξέεται καὶ στυλιπνοῦται δι' ἔλαιον καὶ κισσήρεως, καὶ τέλος ἐπικολλᾶται στερεῶς ἐπὶ λινοῦ ὑφάσματος. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἀφαιρεῖται τὸ στρώμα τοῦ στουποχάρτου μετὰ μεγάλην προσοχῆς καὶ προφυλάξεως, καὶ οὕτω φανεροῦται ἡ εἰκὼν, κεκολλημένη ἤδη ἐπὶ τοῦ λινοῦ ὑφάσματος. Ἡ ρηθεῖσα εἰκὼν, ἐφ' ἧς ἐφαρμόζεται ἤδη ἐν Πετροπόλει ἡ μέθοδος αὕτη, εἶνε ὁ «Βάκχος» τοῦ διασήμου ζωγράφου Ροῦβενς.

Στατιστικά. Κατὰ τὰς τελευταίας στατιστικὰς πληροφορίας ἐκ Ρώμης, ὑπάρχουσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἰταλίᾳ 336 κοινότητες στερούμεναι τόπου πρὸς ἐνταφιασμὸν τῶν νεκρῶν τῶν καὶ ἠναγκασμένοι νὰ ρίπτωσι τὰ πτώματα τῶν ἀποθνησκόντων εἰς ὑπόγεια μέρη ἐντὸς τῶν ἐκκλησιῶν. Περισσότεροι τῶν 200,000 ἀνδρώπων κατοικοῦσιν 37,203 ὑπόγεια εἰς ἄκρον νοσηρὰ καὶ ἀκάθαρτα. 9000 ἄνθρωποι ἔχουσι κατεσκευασμένας τὰς κατοικίας τῶν ἐντὸς βράχων. Εἰς 1700 κοινότητας ὁ ἄρτος τρώγεται μόνον εἰς ἑορτασίμους ἡμέρας. 4965 κοινότητες δὲν τρώγουσι ποτὲ κρέας ἕνεκα τῆς πενίας τῶν. 104 κοινότητες πάσχουσιν ἀπὸ τὴν λεγομένην Μαλάριαν (ἐλάδη πυρετόν).

Ὁ ἀριθμὸς τῶν πασχόντων ἐκ νοσημάτων τοῦ δερμάτος προερχομένων ἐκ τῆς ἀκαθαρσίας καὶ τῆς κακῆς διαίτης ὑπερβαίνει τὰς 110,000. Εἰς 100 κατοίκους ἀναλογοῦσι 63 ἀναλφάβητοι.

Τὰ τελευταῖα λειψανα τῆς βαρβαρότητος. Πότε ἐξετελέσθησαν διὰ τελευταίαν φορὰν τὰ διάφορα εἶδη τῆς θανατικῆς πεινῆς ἐν Βερολίνῳ; Ὁ «σύλλογος τῆς ἱστορίας τοῦ Βερολίνου» ἀπαντᾷ εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ὡς ἐξῆς: Ἡ διὰ τοῦ σάκκου θανατικὴ ποινὴ, ἡ «ἐνσάκκωσις», ἦτο ἡ ποινὴ ἐκεῖνη, καθ' ἣν ὁ κακοῦργος ἐνεκλείετο καὶ ἐρράπτετο ἐντὸς σάκκου εἴτα δὲ ἐρρίπτετο εἰς τὴν θάλασσαν ἢ εἰς τὸν ποταμὸν καὶ ἀπεπνίγετο, ἐξετελείετο μέχρι τῶν τελευταίων ἐτῶν τῆς βασιλείας Φρειδερίκου Γουλιέλμου Α'. (ἀποθανόντος τῷ 1740) ἐπὶ γυναικῶν παιδοκτόνων. Διὰ τῆς πυρᾶς ἐθανατώθη τελευταῖος τῆ 28. μαΐου 1813 ὁ ἐμπρηστὴς Χόλτς μετὰ τῆς μνηστῆς αὐτοῦ Χριστιάνας Δέλτς. Μετὰ τὸν τροχὸν ἐθανατώθη τῆ 2. μαρτίου 1837 ὁ Meyer, ὁ φονεύσας τὴν σύζυγόν του. Ὁ διὰ τῆς ἀγχόνης θάνατος ἐξετελείετο μέχρι τῶν μέσων τοῦ παρόντος αἰῶνος.